

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 111.

Sroda, 22 Maja, (3 Czerwca)

1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach Bożych, po Świętach państwowych i Niezależności. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośnienia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośnienie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższe nagrody. — Nominacja. — Order zagraniczny. — Awans. — Rozporządzenie wojskowe. — Postanowienie komitetu urzędz. — Magistrat m. Warszawy. — Rozkaz warsz. ober-policmajstra. — Zarząd drogi żel. warsz.-terespolskiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Nabrzeżnictwa dziękczynne. — Kronika kościelna. — Tydzień handlowy. — Spacery kolejją żel. — Wypadki. — Najwyższa ofiara. — Przejazd. — Obligi kolei żel. jelecko-orłows. — Z Tyflisu. — Trzęsienie ziemi. — Handel kirgizów. — Tobolsk. — Podróż napowietrzna. — Wiadomość bibliograficzna. — Słowiański komitet dobroczynności. — Ofiary. — Polscy emigranci. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Podróż cesarza; postawa Czechów. — Sprawa konkordatu. — Posłuchanie nadzwyczajne. — Wniosek mniejszości komisji budżetowej. — Opodatkowanie kuponów. — Izba panów. — Lewy kraniec węgierski; protest. — Sejm węgierski. — Zgromadzenie rumuńskie. — Rуска lampa. — Prusy i Niemcy. — Traktat paryski. — Parlament północno-niemiecki. — Jedność niemiecka. — Prześladowania w Hanowerze. — Mowa tronowa saska. — Księstwo Liechtenstein. — Francja. — Podróż cesarzowej. — Ciało prawodawcze. — Włochy i Rzym. — Dobra kościelna. — Kontyngens amerykański. — Uniwersytet neapolitański. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Pielgrzymi. — Grecja. — Kwestja kandjocka. — Niderlandy. — Przesilenie ministerjalne. — Danja. — Wyspa St. Croix. — Anglja. — Sprawy irlandzkie. — Parlament. — Ameryka. — Naruszenie prawa międzynarodowego. — Stronictwo pośrednie. — Śledztwo; fenieni. — Wojna braz.-paragwajska. — Azja. — Europejszczy w Japonji. — Wypadki w Japonji. — Korespondencja z Paryża.

FEJLETON. — Kronika Warszawska. — PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

Dnia 21 Maja (2 Czerwca)

Najwyższe nagrody. Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Jenerał-Feldmarszałka w Królestwie Pol-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Dnia 21 maja (2 czerwca).

Potrzeba by mieć moc i przymioty sławnego „Djabła kulawego” Le Sage’a, ażeby zawisnąć nad Warszawą i jej okolicami przez dwie minione doby i z góry *à vol d’oiseau*, ogarnąć cały ruch jej mieszkańców, rozproszonych na wszystkie strony. Szczególnie! Pomimo skarg na brak gotówki i stagnację w handlu, niepamiętamy od lat wielu takiego ożywienia i ruchu podczas świąt zielonych. Kilkadziesiąt tysięcy warszawiaków znajdowało się na Bielanach — tłumy ich roły się na Saskiej Kępie, ogród Saski ciemniał od gości i kurzu, park łazienkowski i ogród botaniczny barwiły się strojami dam, a pomimo to wszystko, w ciągu obydwóch dni świątecznych około 5,000 osób znajdowało się na dwóch koncertach Bilsego w odnowionej Dolinie Szwajcarskiej — i — o dziwo! — w Kasynie francuzkiem, w Eldorado, Tivoli, w Alkazarze i u Szultza, publiczność zapełniała całe ogrody!

Lecz postępujmy dalej w opisie tych wszystkich faktów wiosennego i świątecznego zielonego razem, życia Warszawy...

Najprzód, w niedzielę, już od samego świtu tłumy średniej i niższej warstwy mieszkańców, podążyły pieszo, w omnibusach, lub na statkach parowych do Bielan, gdzie doroczny odpust św. Ducha, gromadzi zwykle pobożnych i niepobożnych. Tam, po nabożeń-

skiem, Najmilościwiej udzielił raczył, na dniu 19-m kwietnia r. b., następujące nagrody osobom, zostającym na służbie w komisji likwidacyjnej Królestwa, mianowicie: buchhalterowi, radcy kolegjalnemu *Berensztamowi*, order św. Anny klasy 2-ej; pomocnikowi sekretarza, asesorowi kolegjalnemu *Sperlingowi*, order św. Stanisława klasy 2-ej; p. o. kontrolera, asesorowi kolegjalnemu *Marjewskiemu*, order św. Stanisława klasy 2-ej; pomocnikowi referenta, sekretarzowi gubernjalnemu *Martynowowi*, order św. Anny klasy 3-ej; pomocnikowi kontrolera, radcy honorowemu *Waldowi*, order św. Stanisława klasy 3-ej, i pomocnikowi dziennikarza, registratorowi kolegjalnemu *Głotowowi*, nagrodę pieniężną.

Nominacja. — Przez Najwyższy ukaz imienny do rządzącego senatu, z d. 11 maja, senator, tajny radca *Lamanski*, mianowany został przewodniczącym w I-m wydziale III departamentu rządzącego senatu.

Order zagraniczny. — Najjaśniejszy Pan, w d. 2-m marca r. b., upoważnił raczył spowiednika Jego Cesarzkiej Mości, protoprezbitera *Bażanowa*, do przyjęcia i noszenia udzielonego sobie przez wielkiego księcia Oldenburgskiego orderu: „das Ehren Grosskreuz Haus und Verdienst Orden.” (Rus. Inw.)

Awans. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym z d. 14 maja, podporucznik 2-go grenadjerskiego batalionu strzelców *Barsow*, przeniesiony został do carsko-sielskiego batalionu strzelców gwardji, w stopniu chorążego.

Rozporządzenie wojskowe. — Przez rozkaz do wojska okręgu wojennego warszawskiego, z d. 14 maja, głównodowodzący jenerał-feldmarszałek raczył polecić, aby z powodu nastąpienia ciepłej pory, wojsko piechoty przywdziało letnie pantalone, a w jeździe huzary przywdziały dolmany.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSJI,

KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W rozstrzygnięciu zaszłej kwestji co do udzielania

stwie, tłumy owe rozproszyły się po lesie, na skraju którego rozwinął się trzyramienny kalejdoskop, z namiotami piwnie-wódeczanymi, karuzelami, młynami djabelskimi, sztukmistrzami, huśdawkami i całym gwarem drobnych przekupniów. Jedni zasiadli na murawie pożywali przywiezione z domu zapasy, skrapiając je nalewkami, bawarem, lub nawet sanitarną herbatą różbarbantowaną arakiem... drudzy karmili się produktami miejscowej restauracji, która mnóstwo serdelków, jaj twardych i kotletów ciętych sprzedawała — inni wreszcie, poprzestali na zakąskach z pod namiotów, lub gorących kielbasach z tradycyjnych puszek blaszanych, które roznosili po lesie sławni i nigdy nieodmienni kielbaśnicy warszawscy. Tańce po murawie przy dźwiękach wędrownych kapeli lub odleglejszych brzmieniach orkiestry wojskowej — trwały do późna w tym dniu pierwszym, który nosił na sobie wyłączną cechę zabawy ludowej. Nazałaj, po południu już, fizjognomja Bielan zmieniła się znacznie. Mnóstwo powozów, wiozących świat modniejszy i świat zamożny, co nie zawsze w parze idzie... przypłynęło tam od Warszawy. Wprawdzie, wiele osób przybyłych w ten dystyngowany sposób, na Bielański spacer, nie wysiadało wcale z powozów, a tylko zatrzymawszy się przez chwilę, pojechało dalej, ażeby przez las sosnowy, drogą ku Młocinom powrócić znowu do miasta, — zawsze jednak ruch ogólny pomnożył się znacznie i trwał do późnego wieczoru. Prawda, że kurz straszliwy podnoszący się z pod kopyt koni i kół pojazdów na szosę, zasypywał oczy, gardła i ubrania podróżnych — lecz pomimo to, zwy-

piędzy stołowych Wice-Gubernatorów w guberniach Królestwa za czas pełnienia przez nich obowiązków Gubernatora, Komitet Urządzający, na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i w wykonaniu Najwyższego Rozkazu z d. 19 go Kwietnia 1868 r. postanowił i stanowi:

1) Wice-Gubernatorom gubernij Królestwa, w czasie pełnienia przez nich obowiązków Gubernatora, w przypadkach wskazanych w art. 1048 Ustawy o służbie cywilnej t. III zb. praw wyd. 1857 r., udzielać obok płacy do urzędu Wice-Gubernatora przywiązanej, pieniądze stołowe w stosunku 600 rs. na rok, t. j. po 50 rs. na miesiąc; i

2) Wykonanie niniejszego Postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie na 246 Posiedzeniu dnia 7 (19) Maja 1868 r.

Namiestnik w Królestwie,

Jenerał-Feldmarszałek (podp.) Hr. Berg.

Członek - Zawiadujący Czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) Solowjew.

Magistrat Miasta Warszawy. — W dalszym ciągu obwieszczenia o targu Sto-Jańskim na wełnę w roku bieżącym odbyć się mającym, przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych w pismach czasowych zamieszczonego, zawiadamia niniejszem osoby interesowane, że prowadzona wełna na targ przez rogatki Warszawskie i Pragskie, na placu Bankowym przy ulicy Nowogrodzkiej obok składów Banku Polskiego w urządzonych na ten cel szopach ważoną będzie; że lubo targ rozpoczyna się w d. 3 (15) Czerwca r. b. i trwać będzie dni czterech, ważenie jednak dopełniane będzie na dni trzy wcześniej, to jest w d. 31 Maja (12 Czerwca), oraz 1 (13) i 2 (14) Czerwca r. b. i że opłata od wagi po kopiejek sr. dwie od puda jest ustanowiona. Jeżeliby jednak w ciągu trwania targu, zaszła potrzeba powtórzonego przeważenia wełny, żadna z tego tytułu opłata wymagana nie będzie, a urządzone pomosty do składania wełny na tymże placu z wystawami w pewnych odstępach na schronienie dla targujących, przywożącym wełnę bezpłatnie dozwolone będą. Uprzedza w końcu właścicieli wełny dowiedzieć się mającej, że w świadectwach pochodzenia wyrażona być ma ilość jej na pudy i funty, i że świadectwa pochodze-

czajowa przejażdżka odbyta była, a honor Bielan, opuszczonych już od niejakegoś czasu — zrestaurowany został. Część popularna warszawskich gości, pozostała na Bielanach do dziś dnia jeszcze i nie jedna pocziwa rzemieślnicza lub robotnicza, nie może znaleźć mgła zatopionego w tym odpustowo-hulaszczyzm oświecie — lecz modniejsza i zamożniejsza publiczność wróciła wcześniej do miasta, ażeby tegoż jeszcze wieczoru posłuchać drugiego koncertu orkiestry Bilsego, lub nawet, chyłkiem się wkradłszy do francuzkiego Kasyna i Eldorada. zobaczyć w pierwszym zgrabne *zambetki* pani Valotte i nadprzyrodzone skoki Victora — w drugim zaś podziwiać z nerwowym wrażeniem śmiałe zwroty spódniczki p. Lamy, dowcipne śpiewki p. Lejars i panny Amelji, oraz prawdziwie gutaperkowe gesta i ewolucje korpusu, pana Sablon.

Jak świetną przyszłość mają przed sobą trupy śpiewaków i śpiewaczek polskich, na wzór francuzkich i niemieckich urzędzone, dowód tego znajdujemy w Titrzykrotnem przedstawieniu ogródkowych scen w Tivoli, gdzie za każdym razem, brakło prawie miejsc w obszernym ogrodzie dla pomieszczenia ciekawych widzów. Najzdolniejszemi postaciami w tej trupie, pod dyrekcją p. Rossano, wspaniałego tancerka, śpiewaczka i akwoli są: panna Buchholtz, tancerka, śpiewaczka i akwoli razem, oraz pan Russanowski.

Idąc na kasyno francuzkie, przypatrywaliśmy się rosnącemu szybko, jak na drożdżach budynkowi, który przy zbiegu ulic Hrabiego-Berga i Włodzimierskiej, wznoszą dla teatru Rappo. Skoro teatr ten przy-

nia onej, składane być mają w rogatkach na ręce Rewizorów w Policyjnych.]

W rozkazie Ober-Politejmajstra do policyi wykonawczej, zamieszczono następujące rozporządzenie: Z uwagi, że urządzone na parterze nad oknami i drzwiami sklepów, magazynów i innych zakładów, markizy, w wielu miejscach tak nisko są opuszczane, że przechodzący szczególnie wązkimi trotuarami, w obawie zawadzenia, zmuszeni są, albo obchodzić takowe, lub też nachylać się, polecam komisarzom cyrkulowym zwrócić na to uwagę i dopilnować, ażeby markizy wspomniane nie były nigdzie opuszczane niżej, jak na 3 arszyny od ziemi, to jest tak, izby pod onemi można było przechodzić dogodnie bez konieczności nachylania się.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej. Niektórzy z interesantów mylnie tłómacząc § 28 Taryfy, mniemają, że wskazana tymże §-em waga przedmiotów z miary, oznaczona jest jedyną zasadą do obliczenia opłat. Dla usunięcia tak mylnego tłómaczenia, Zarząd podaje do wiadomości, że zasadą do obliczenia opłat jest tylko rzeczywista waga przedmiotów otrzymana z przewagi, — zamieszczona zaś w § 28, służy do ułatwienia czynności ekspedycyjnych, nie tamując Zarządowi w rzeczach wątpliwych możności przeważenia przedmiotów i pobrania opłaty od wagi w ten sposób ustanowionej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 21 Maja (2 Czerwca).

Przeciwko proponowanemu przez komisję izby deputowanych wiedeńskiej rady państwa zmniejszeniu procentu od długu państwa, czyli opodatkowaniu kuponów od niego, ukazują się reklamacje nie tylko z zagranicy ale i z wewnątrz Austrii. Korporacje kupieckie najważniejszych miast, izba giełdowa wiedeńska, oraz różne izby handlowe oświadczają się przeciwko pokryciu deficytu jedynie przez opodatkowanie wierzycieli państwa, i dowodzą, że w dziele tem powinni uczestniczyć wszyscy poddani. Tymczasem na posiedzeniu rady ministrów, jak zapewnia *Die Presse*, postanowiono porzucić projekt podatku kuponów do wysokości 20%, ale stanowczo opierać się podniesieniu tego podatku do 25%. Wszelako reklamacje zagraniczne i krajowe, mogą wywrzeć wielki wpływ na usposobienie izby, która dziś właśnie miała zająć się tą sprawą.

Tak paryżkie dzienniki, jak i *Corr. italienne* zapewniają, że Włochy za przykładem Prus i Anglii, przystąpiły na propozycję francuską co do sprawy tunetańskiej, którą z tego powodu można uważać za załatwioną, gdyż bej opuszczony przez wszystkich, nie będzie w stanie stawiać dłużej oporu.

Teraz weszły w modę manifestacje studentów: po rozruchach studentów w Bononji, nastąpiły rozruchy w Paryżu, o których wspominaliśmy poprzednio; następnie telegraf doniósł o zamknięciu uniwersytetu w Neapolu, także w skut-

będzie, a w dodatku jeszcze uorganizuje się ostatecznie towarzystwo byłych uczniów i uczennic b. szkoły dramatycznej w Orpheum przy ulicy Miodowej — to wszystkie te orkiestry, widowiska i ogródki, razem rozegrane, dadzą nam potężny materiał do letnich sprawozdań feljetonowych, a publiczności warszawskiej niewyczerpaną sposobność do zabawy, wyczerpującej nerwy i kieszenie! Dla dopełnienia „con amore” sprawodawczej ścisłości, dodamy tu jeszcze wiadomość, iż trupa dotąd pod kierunkiem p. Bauera występująca w zakładzie Scholtza przy ulicy Marszałkowskiej, ustąpiła miejsca innej, zaangażowanej wprost już przez właściciela tego zakładu, która widowiska swoje urządza na takiż sam sposób jak w Alkazarze. Jest to więc już, nazabój uorganizowana konkurencja, w której zwycięzca będzie... szczęśliwszy, zapewne...

W pierwszym dniu świąt, trupa francuskich artystów, przedstawiła na scenie wielkiego teatru znane arcydzieło Moljera „Tartuffe”, w Rozmaitości zaś grano po raz trzeci „Biały krawat”, a po raz szósty czy piąty „Motylina”. Wczoraj, według tradycyjnego zwyczaju, obadwa teatry zamknęto, ażeby dać sposobność ich personelowi przyjąć udział w Bielańskiej wycieczce.

Al.

ku rozruchów studenckich. Jak się okazuje z dalszych doniesień, było to tylko zamknięcie na 8 dni, a nawet z polecenia wyższej władzy bezwzględnie otwarto uniwersytet, aby ogół niewinnych nie cierpiał za małą liczbę winnych, których należało tylko właściwie ukarać.

P. Thorbecke, reprezentant krańcowego lewego stronnictwa w Niderlandach, napotyka również trudności w utworzeniu gabinetu, jak p. van Reenen i baron Mackay.

Organ gabinetu angielskiego, *Morning Herald*, zawiera mnóstwo sprostowań mylnych wiadomości. Tak zaprzecza on wieści podanej pomiędzy innemi przez *Journal des Débats*, jakoby poseł angielski w Berlinie, lord Loftus, miał sobie polecone zalecać Prusom utrzymanie *status quo*. Dzieńnik angielski dodaje, iż przypuszczenie aby lord Stanley polecał przepisywać granice rozwojowi parlamentarnemu Niemiec, wykazuje zupełną nieznajomość jego charakteru. Zaprzeczając pogłoskom o usiłowaniu lorda Stanleya w celu wywołania pokojowej manifestacji ze strony mocarstw europejskich, *M. Herald* zaprzecza także pogłosce, jakoby rząd angielski usiłował skłonić kandydów do oddania się pod protektorat Anglii. — Tymczasem okazuje się prawdziwą wieść o wysłaniu trzech deputowanych z w. Kandji do izby heleńskiej, i rząd grecki jest w bardzo trudnym położeniu, bo odmawiając przyjęcia ich do izby, odstręcza sobie przychylność Kandji i znacznej części swych poddanych, a pozwalając im zająć miejsce w izbie, naraża się na zerwanie stosunków dyplomatycznych z Turcją.

Tak samo jak w izbie gmin, w izbie lordów, hr. Russell zarzucał gabinetowi p. Dizraelego, że po tylu poniesionych porażkach, pozostaje na swem stanowisku; lord Malmesbury, broniąc postawy gabinetu, wyzywał jego przeciwników do uchwalenia wotum nieufności. W izbie niższej p. Dizraeli oświadczył, że już nie będzie stawiał oporu bilowi co do kościoła irlandzkiego, lecz na czynione mu zapytania, kiedy rozpisze ogólne wybory, nie udzielił odpowiedzi.

Z powodu bezprawnego aresztowania w mieście meksykańskiem Monterey, sześciu spokojnych obywateli Stanów Zjednoczonych, dzienniki ostatniego kraju podniecają rząd washingtonski do energicznego żądania zadośćuczynienia i widzą w tem powód do urzeczywistnienia dawno pieszczonej myśli przyłączenia Meksyku do Stanów Zjednoczonych.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Wiadomości telegraficzne

* **Paryż, 29 (17) maja.** Senat przyjął na dzisiejszym posiedzeniu, 86 głosami przeciw 24, prawo o zgromadzeniach. — Książę Napoleon przedsięwziął w poniedziałek podróż i uda się przedewszystkiem przez Karlsruhe, Sztutgard i Monachjum do Wiednia, z kąd następnie wyjedzie do Konstantynopola. (*Wolfs T. B.*)

* **Florence, 29 (17) maja.** *Correspondance italienne* donosi: Rząd włoski otrzymał od rządu francuskiego wiadomości rządki walniące w przedmiocie sporu z bejem tunetańskim. Zdaje się, że porozumienie z mocarstwami interesowanymi jest zapewnione. (*Tamże*).

* **Praga, 29 (17) maja.** Wiadomość, jakoby proces wytoczony z powodu manifestacji podczas bankietu wyprawionego na cześć Herbsta, został umorzony z polecenia ministra sprawiedliwości, jest bezzasadna; proces ten został jedynie odroczony. (*Die Presse*).

* **Lwów, 29 (17) maja.** Wiadomości o zjawieniu się jakoby band zbrojnych na granicy austriacko-ruskiej, są stanowczo zmyśleniem tendencyjnym. (*Cor. Bür.*)

* **Berlin, 30 (18) maja.** *Staats Anz.* ogłasza prawo o zniesieniu przymusu osobistego i zapowiada na jutro umieszczenie takowego w „Dzienniku praw związkowych”; dołączone jest do tego prawa rozpo-

ządzenie ministra sprawiedliwości, rozkazujące uwolnić natychmiast osoby uwięzione za długi. — Dziś miała miejsce ratyfikacja traktatu handlowego niemiecko-austriackiego. (*Wolfs T. B.*)

* **Bukareszt, 30 (18) maja.** Konsulowie francuski i angielski, za upoważnieniem swoich rządów, popierają wyraźnie żądania Austrii w sprawie żydów. — Posiedzenia izby przedłużone zostały do 12-go czerwca. (*Cor. Bür.*)

* **London, 30 (18) maja.** Podług wiadomości z Nowego Jorku z 19 go b. m., komitet do spraw zagranicznych przemawia za udzieleniem sumy należytnej za nabycie terytorjum Alaski. — Z Port au Prince donoszą, że generał Salave, będąc tamże osaczony, wezwał na pomoc statek wojenny angielski *Phoebe*. (*Tamże*).

* **Lizbona, 28 (16) maja.** Wiadomości otrzymane z pola walki nad La Plata, nie mają wielkiej doniosłości. Lopez znajduje się, z głównymi siłami swej armji, w szanłach nad rzeką Tebicuari. (*Tamże*).

* **Trjest, 29 (17) maja.** Podług wiadomości z Yokohamy, wzburzenie krajowców przeciw cudzoziemcom nie ustaje; wszystkie przystępy do miasta strzeżone są przez obce wojska. (*Tamże*).

* (Nabożeństwa dziękczynne). Czytamy w *Dzien. gub. radomskim*: Radośna wiadomość o szczęśliwym rozwiązaniu Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzówny Marji Teodorówny, ogłoszoną została w mieście Radomiu 8 (20) maja. Z powodu tego szczęśliwego wydarzenia, następnego dnia odprawione były w świątyniach wszystkich wyznań nabożeństwa dziękczynne z modłami o zdrowie i pomyślność Cesarskiej Rodziny i nowonarodzonego Wielkiego Księcia, w obecności urzędników wszystkich władz. Na placu przed cerkwią prawosławną, odbyła się parada wojsk konstytuujących w Radomiu. Wieczorem uiluminowane zostały domy, wśród których odznaczał się gmach rządu gubernialnego, na którym jaśniała w prześlicznym oświetleniu cyfra Najdostojniejszego Dziecięcia. — *Dzien. gub. płoński* donosi: W godzinę po otrzymaniu telegramu o szczęśliwym powiciu przez Jej Cesarską Wysokość Wielką Księżną Cesarzównę Marję Teodorównę Syna, któremu nadano imię Mikołaj, miasto Płock przybrało postać świąteczną: w ogrodzie publicznym, przepełnionym spacerującymi, grała muzyka wojskowa, z zapadnięciem zaś zmroku, w całym mieście zajaśniała iluminacja. Następnego dnia, t. j. 9 (21) maja, o godzinie 10-ej wieczorem, w prawosławnej cerkwi parafialnej i w kościele katedralnym rzymsko-katolickim, po liturgji św., odprawione zostały nabożeństwa dziękczynne, na których znajdowali się wszyscy obecni w mieście urzędnicy wojskowi i cywilni. Następnie odbyła się parada wojsk konstytuujących w mieście. Jednocześnie odprawione zostały nabożeństwa dziękczynne w kościele ewangelickim i w synagodze żydowskiej.

* (Kronika kościelna). W zeszłą niedzielę i poniedziałek, uroczystość zesłania Ducha Świętego na apostołów i wiernych, czyli Zielonych świątek, we wszystkich kościołach obchodzoną była solennymi nabożeństwami, odpowiedniami pierwszorzędnym świętom; w niektórych nadto kościołach przypadły uprzywilejowane na dzień onegdajszy odpusta, mianowicie w kościele św. Jacka przy ulicy Freta, w przeciwnym kościele św. Ducha, w kościele św. Marcina przy ulicy Piwnej, tudzież św. Kazimierza na Nowem-Miście; w ostatnim z tych kościołów liczny chór amatorów wykonał odpowiednie kompozycje. — W kościele św. Krzyża przypadł na poniedziałek doroczny odpust św. Felicyssy; podczas sumy grono amatorów wykonało oratorium Kurpińskiego. — W kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, w pierwsze święto sumę celebrował j. w. prałat Zwoliński, administrator archidiecezji warszawskiej, kazanie miał ks. Seroczyński; w drugie święto celebrans sumy był ks. kanonik Działkowski; artyści i chór instytutu tu muzycznego pod kierunkiem profesora Sliwińskiego wykonały w niedzielę wielką mszę kompozycji inspektora tegoż instytutu, p. Brzowskiego, w poniedziałek zaś mszę Mozarta; na graduała „Jesus de Nazaret” Gounoda i offertorium Moniuszki. — W kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, amatorowie odśpiewali mszę Elsnera; w kościele św. Marcina przy ulicy Piwnej mszę Chwaliboga; w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie mszę Krogulskiego.

* (Tydzień handlowy). *D. 18 (30) maja.* Obniżenie się cen wszelkiego rodzaju ziarna na targach europejskich i w tygodniu ubiegłym dalsze postępy czyniło. Ze wszystkich stron nadchodzą korzystne raporty o stanie urodzajów obiecujące bogate plony, przyczem

uciskali turecy i fanarjoci. Od samego początku jego założenia, przyjęli w nim udział Najjaśniejsze Osoby, a mianowicie Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz i Wielka Księżna Aleksandra Józefówna i Najdostojniejsze Ich Dzieci, ofiarowali dla cerkwi południowych słowian, 30 skrzynek z księgami kościelnymi. Potem Najjaśniejsza Pani od 1863 do 1868 r. włącznie, raczyła ofiarować na dobroczynne cele komitetu po 300 rsr. rocznie. Od pierwszego zaś roku komitet zaczął udzielać stałe wsparcie bulgarom, znajdującym się dla kształcenia się w uniwersytetach i innych ruskich zakładach naukowych. W ogóle podczas całej prezydentury A. N. Bachmetjewa, komitet użył na wsparcie dla uczących się słowian, na podtrzymanie bulgarskich cerkwi, szkół i wydawnictw 10,232 rsr. 51³/₄ kop.

„W 1861 r. w organizacji komitetu zaprowadzone zostały pewne zmiany: tak, postanowiono, że każdy członek obowiązany jest corocznie wносить pewne składki, których wysokość zależy od jego uznania; wszystkim członkom nadano prawo głosu na zgromadzeniach, a tutejszym południowym słowianom nadano głos doradczy, w sprawach ich dotyczących. Udzielanie wsparcia studentom z bulgarów odbywało się w wysokości 20 i 10 rsr. miesięcznie; dla rozwoju działalności literackiej pomiędzy bulgarami, komitet zaproponował pożyczkę pieniędzy tym z nich, którzyby zapragnęli wydać tu swe prace z dziedziny bulgarskiej historii, geografii, etnografii i t. d.

„Współczucie w całej Rosji dla czarnogórców, jakie wyraziło się, w 1862 r., z powodu uporczywej walki tego ludu z turekami, powiększyło roczny dochód komitetu do 8,475 rsr. (z remanentem z roku poprzedniego). Komitet oddzielił natenczas z swych zasobów 1,000 rsr. na pomoc dla Czarnogórz i Hercegowiny.

„Jeden z członków komitetu, wybrany w 1862 r. na sekretarza, J. O. Oreł-Oszmianow, przyjął na siebie dotąd prowadzoną przez niego pracę, ułożenia słowników narzeczy słowiańskich.

„Ministerstwo oświecenia publicznego corocznie udzielało komitetowi subsydjum na kształcenie bulgarów w moskiewskich zakładach naukowych; w 1863 roku ministerstwo zawiadomiło komitet, że kształcenie słowian kosztem rządu będzie skupione w gimnazjum w Nikołajewie i w uniwersytecie noworosyjskim; tym zaś bulgarom, którym zaczęto udzielać wsparcie, będzie takowe udzielane nadal do ukończenia nauk.

„W 1861 r., komitet miał do rozporządzenia 4,404 rsr.; w 1865 r. — 3,622 rsr.; w 1866 — 1,620 rsr.; w 1867 r. — 1,698 rsr.; w początku bieżącego roku zasoby komitetu powiększyły się do 9,000 rsr. za pomocą muzycznych i literackich zgromadzeń, ofiar zebranych za pośrednictwem dzienników *Mosk. Wiedom.* i *Moskwa*, i z koncertów A. D. Słowiańskiego. Obowiązki sekretarza komitetu przyjął na siebie N. A. Popow.

„Niektórzy z bulgarów wychowanców komitetu okazali swą pożyteczną działalność na polu ruskiej literatury. Czytelnikom pism: *Rus. Wiestnik*, *Mosk. Wiedom.* i *Sourem. Lietopiś*, znane są nazwiska zmarłego Daskałowa, L. Karawielowa, K. Zipzifowa.”

* (Ofiara). W N° 38 *Iwowskiego Słowa* z dnia 15 (27) maja piszą: „Mieszkańcy Rosji i rusini galicyjscy, którzy przybyli do Pragi na założenie kamienia węgielnego pod teatr narodowy czeski, będąc zaproszeni 6 (18) maja przez mieszkającą od pół roku w tem mieście księżnę Golicynową, według ruskiego zwyczaju, na filiżankę herbaty, zrobili na korzyść tego teatru składkę i zebraną sumę, w ilości 376 zł. reń., na drugi dzień oddali komitetowi do urządzenia teatru. W składce tej uczestniczyła księżna Golicynowa (100 zł. reń.), Katarzyna Sreżniewska, Zofia Jermolowowa, Joachim Pieczatkin, Włodzimierz Łamański (50 zł. reń.), Andrzej Naronowicz, Stefan Kaczała (10 zł. reń.), Bohdan Diedickij (50 zł. reń.), Maciej Azanczewski, Bazyli Gubni i Mikołaj Kisielew.”

* (Polscy emigranci). Wiedeński korespondent dziennika *Politik* pisze: „W ostatnich czasach prawie wszyscy polscy emigranci zaczęli wyjeżdżać ze Szwajcarii i za paszportami austriackimi udają się do Galicji. Zwracają się albo bezpośrednio do Wiednia, albo do sprawującego interesu Austrii w Szwajcarii z prośbą o udzielenie im pozwolenia na przesiedlenie się do Galicji, pod pozorem, że milej jest im mieszkać w kraju, gdzie mówią rodzinnym ich językiem. Skoro tylko złożą dowody, że w istocie są polskimi emigrantami i dobre świadectwo z policji, wydają im austriackie paszporty na przejazd do Galicji.”

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Podróż cesarza. — Postawa Czechów). Wiedeń, 28 maja. Po posłuchaniu pożegnalem udzielonem posłowi ruskemu hr. Stackelbergowi, mianowanemu ambasadorem w Paryżu, cesarz wyjechał wczoraj do Pesztu, gdzie przepędzi święta i znajdować się będzie we środę na nabożeństwie, jakie odprawionem zostanie z powodu powstania cesarskiej z łódka po szczęśliwym odbyciu słabości. Czy cesarz przedsięwzięcie następnie zapowiadana oddawna podróż do Pragi, nie jeszcze w tym względzie nie postanowiono, i zdaje się, że urzeczywistnienie tego zamiaru zależeć będzie od usposobienia ducha ludności czeskiej. Lecz zdaje się, że ta ostatnia nabrała w ostatnich czasach szczególnej ochyty do wielkich demonstracji. Zaledwie przebrzmiały wspaniałe uroczystości z powodu założenia kamienia węgielnego pod teatr narodowy czeski w Pradze, a już robione są przygotowania do całego szeregu olbrzymich zgromadzeń ludu pod gołym niebem. Ogółem odbędą się tego lata trzy czy cztery takie meetingi, z których pierwszy ma zgromadzić się 7-go czerwca w pobliżu góry Kutnej (Kutna Hora, Kuttienberg). Jednocześnie pisma czeskie powstają w dalszym ciągu gwałtownie na rząd i na nową erę, i gdyby miano wykonać rzeczywiście wszystkie kary, tak orzeczone już przeciw publicystom czeskim, częścią jako też przewidywane, w takim razie pozostałoby im na resztę ich życia bardzo mało lat wolnej egzystencji. (Nordd. A. Z.).

* (Sprawa konkordatu). W Austrii uwaga publiczna zwrócona jest obecnie na Rzym, i prasa austriacka, będąc pod tym względem tłumaczem ogólnej opinji, zapytuje się, co zrobi Watykan. Spodziewają się wszyscy protestacji ze strony stolicy apostolskiej, ale sądzą, że manifestacja głowy kościoła, jakkolwiek w gruncie energiczna, będzie co do formy ułożona z całą łagodnością i możliwymi względami. (La Fr.).

* (Posłuchanie nadzwyczajne). Wiedeń, 29 maja. Hrabi Stackelberg, dotychczasowy ambasador-ruski przy dworze tutejszym, doręczył wczoraj cesarzowi, na posłuchaniu nadzwyczajnem, listy odwołujące go z tego stanowiska, i udał się do Paryża. (Wolffs T. B.).

* (Wniosek mniejszości komisji budżetowej) obejmuje co następuje: Mniejszość zaleca §§ 1 i 4 prawa o ujednolicieniu długu państwa w następującej osnowie: § 1. Wszystkie rodzaje ukonsolidowanego ogólnego długu państwa, z wyjątkiem jedynie tych, które są przytoczone w § 2 tego prawa, mają być zamienione na dług pięcioprocentowy, obciążony podatkiem 16-procentowym stałym, nie ulegającym żadnej zmianie, czyli na rentę czystą, przynoszącą 42 procent. Wyplata procentów od długu uległego w ten sposób konwersji, ma być dokonywana w papierach rządowych lub w brzęczącej monecie, stosownie do tego, czy procenta od tego długu uiszczane były dotąd papierami rządowymi lub też brzęcząca moneta. § 4 Od procentów pożyczki premijowej z lat 1854 i 1860, oraz pożyczki podatkowej z r. 1864, jak niemniej renty stanowiącej wynagrodzenie za zniesione dochody, ma być potrącanem po 20⁰/₁₀₀ nominalnej wartości każdej raty procentowej, przyczem zaniechane być mają wszelkie dalsze dodatki do podatku od dochodów. Mniejszość zaleca jednocześnie przyjęcie następującej rezolucji: „Uprasza się wysoki rząd, 1. ażeby dla pokrycia deficytu na r. 1868, złożone zostały jak najspieszniej projekta do praw, dla roztrząśnienia ich na drodze konstytucyjnej; projekta te mają dotyczyć: a) zaprowadzenia na nowo poboru dodatku jednej dwunastej części do podatku od dochodów, b) poboru dodatku jednej trzeciej części do zwyczajnego podatku klasycznego od domów, c) stosownego uregulowania i podwyższenia podatków od zarobków i dochodów, i d) podatków od rzeczy zbytkowych; 2. ażeby dla pokrycia deficytu na następne lata, złożone zostały jak najspieszniej projekta do praw, dla roztrząśnienia ich na drodze konstytucyjnej; projekta te mają zależeć: a) na zreformowaniu na słusznej podstawie wszystkich istniejących podatków zwyczajnych, i b) na podwyższeniu akcyzy od cukru i na zaprowadzeniu podatku klasycznego, przyczem należy porozumieć się z krajami korony węgierskiej.” (Nordd. A. Z.).

* (O podatkowaniu kuponów). Wiedeń, 29 maja. *Die Presse* donosi, że na posiedzeniu rady ministerjalnej, odbytem wczoraj pod prezydencją cesarza, postanowiono cofnąć projekt w przedmiocie zaprowadzenia podatku od majątku i zgodzić się na wniosek mniejszości komisji budżetowej, żądający zaprowadzenia podatku od kuponów w wysokości 20⁰/₁₀₀. Co się tyczy wniosku mniejszości komisji w przedmiocie zmniejszenia procentu o 25⁰/₁₀₀, ministerstwo oświadczyło, że nie może oddać takiej propozycji pod sankcję cesarską. (Wolffs T. B.).

* (Izba panów). Wiedeń, 29 maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów toczyły się rozprawy nad niemiecko-austriackim traktatem celnym i handlowym. Minister handlu zestawiał korzyści wypływające z tego traktatu i zbił obawy co do strat, jakie tenże traktat może spowodować, poczem izba przyjęła en bloc traktat pomieniony. (Wolffs T. B.).

* (Lewy kraniec węgierski. — Protest). Tygodnik *Ness Raszloja* (sztandar narodowy), wydawany przez Madarasz'a, ogłasza artykuł rozumowany, zasługujący na uwagę; powiedziano w nim otwarcie, że „lewy kraniec węgierski, jedynie z wielkim trudem powstrzymywał dotąd wybuch namietności ludu, lecz że jeżeli rząd zechce wytrwać na drodze, na którą wszedł, w takim razie stronnictwo z r. 1848 będzie zmuszone dozwolić, ażeby wypadki rozwinęły się swobodnie.” Przemówienie to jest tak jasne, że nikt, nawet w Wiedniu, nie będzie mógł zaprzeczyć jego doniosłości. Jeżeli dodać jeszcze do tego tę okoliczność, że nuncjusz papieżki ogłosił przeciw prawom dotyczącym wyznań protest, będący zdaniem *Volksfreunda* (organu katolickiego), „energicznym i niezachwianym w treści, jakkolwiek odznacza się umiarkowaniem wzorowem co do formy”, w takim razie łatwo zrobić sobie wyobrażenie o kłopotach, na jakie, pomnąwszy nawet kwestję finansową, rząd austriacki jest narażony i na jakie natrafi jeszcze w niedalekiej może przyszłości. (Nord.).

* (Sejm węgierski). Peszt, 28 maja. Na posiedzeniu izby niższej, prezes ministrów hr. Andrassy zawiadomił zgromadzenie, że cesarz przyjął poprawioną osnowę zawartego z Prusami traktatu handlowego, i że Prusy protokółem z d. 24 maja dały na to swoje przyzwolenie. Tisza i Keglewicz oświadczyli, iż chociaż wiadomość ta nie zupełnie ich zadowolniła, jednakowoż ich uspokoiła, i że nie będą stawiali żadnych trudności. W dalszym ciągu posiedzenia traktat handlowy przyjęty został tak przy ogólnych jak i szczegółowych rozprawach. Przyjęto również po trzecim odczytaniu prawa o kolei żelaznej północnej, o kolei z Hatvando Miskolca i z Zakany do Zagrzebia, dalej poprawki izby wyższej co do prawa o kościele grecko-wschodnim, i prawo o kolei żelaznej alföldzkiej. (Cor. Bür.).

* (Zgromadzenie rumuńskie). Peszt, 29 maja. Wychodząca w Braszowie (Kronstadt) *Gazeta Vero* z daty wczorajszej, ogłasza pronuncjamento zgromadzenia rumuńskiego, które odbyło się 15-go maja w Blasendorfie, żądające zupełnej autonomji dla Siedmiogrodu, przywrócenia hermansztadzkiej artykułów sejmowych z r. 1863 i zwołania na nowo sejm siedmiogrodzkiego na zasadzie stosunku liczebnej ludności, oraz unieważnienia wszystkich praw uchwalonych przez sejm peszteński i dotyczących Siedmiogrodu. (Cor. Bür.).

* (Ruska lampa). Jeszcze w zeszłym roku donosiliśmy, że Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Aleksandra Józefówna, podczas swego pobytu w Pradze w jesieni tegoż roku, zwiedzając tamtejszą katedrę św. Wita, raczyła zapytać się o złotą lampę, którą posłała do Austrii, dla oddania jej kaplicy św. Wacława w Pradze, na pamiątkę urodzenia się jej syna Wacława. Osoby towarzyszące Jej Cesarskiej Wysokości odpowiedziały, że o tej lampie nie wiadomo jest w Pradze... Czesi przejęci byli największem zdziwieniem przez taką niewiadomość, chociaż dawno wiedzieli o przeznaczeniu tej lampy. Niedawno zamieściliśmy doniesienie telegraficzne o tem, że lampa ta została już otrzymana w Pradze. Czeskie dzienniki piszą co następuje: „Lampa ta przysłana została z Wiednia do namiestnictwa królestwa czeskiego i oddana została kapitule hrabskiej. Urzędowa *Prager Zeitung* donosi, że cała lampa zrobiona jest z czystego złota i wisi na trzech długich złotych łańcuskach. Rzeźbione rysunki na niej odznaczają się wysoką artystycznością, co jeszcze bardziej ozdabia ten kosztowny dar. Pomiedzy gwiazdkami i pięknymi arbeskami wyrity jest słowiański napis, wykazujący, że lampa ta ofiarowana została w darze kaplicy św. Wacława przez J. C. W. Wielką Księżną Aleksandrę Józefównę, na pamiątkę urodzenia się jej syna Wacława w 1862 r.”

Prusy i Niemcy.

* (Traktat prąski). Berlin, 29 maja. *N. Preuss. Z.* i *Nordd. A. Z.* przedrukowują artykuł czwarty traktatu pokoju prąskiego i wyprowadzają z niego jednoznacznie, wbrew dowodzeniom pism francuskich, przekonanie, że mowa tronowa przy zamknięciu posiedzeń parlamentu celnego, nie stanowiła bynajmniej oświadczenia urzędowego w przedmiocie pokoju prąskiego, lecz obejmowała jedynie wskazówkę na prawa zapewnione koronie pruskiej przez traktaty celne i przez traktaty przynierza. Zastrzeżenia pomienionego artykułu co do zjednoczenia narodowego związku północno-niemieckiego z państwami

południowo-niemieckimi, oczekują jeszcze na urzędzistnienie. (Wolffs T. B.)

* (Parlament północno-niemiecki). Berlin, 28 maja. Na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego, przyjęte zostały wszystkie paragrafy projektu do prawa w przedmiocie więzienia za długi. Paragraf drugi został poprawiony w tym duchu, że zachowują nadal moc obowiązującą przepisy prawne, pozwalające aresztować dłużnika dla wszczęcia lub prowadzenia w dalszym ciągu procedury, lub też dla zapewnienia ściągnięcia należności z majątku dłużnika. Przyjęta została również propozycja, ażeby nowe prawo uzyskało moc obowiązującą z dniem ogłoszenia go w dzienniku urzędowym związku północno-niemieckiego. Przyjęto także propozycję Schulze-Delitsch'a, żądającą kładzenia aresztu na zarobek spodziewany. (Cor. Hav. Bul.)

* (Jedność niemiecka). Dzienniki berlińskie załą się na artykuły gazet południowo-niemieckich. Po powrocie członków związku celnego do swoich krajów, organa, reprezentujące ich opinie, rozpoczęły walkę przeciwko zachciankom Prus, i utrzymują, że parlament celny służył tylko za pozór wybadania z obrad tego zgromadzenia, ducha politycznego zjednoczenia się Niemiec.

* (Prześladowania w Hanowerze). Donoszą, że z powodu urodzin króla, hanowercy, którzy obchodzili tę rocznicę, rozpedzeni zostali z ogrodu publicznego Odeonu. Korespondent hanowerski podaje o tym wypadku następujące szczegóły: Ajenci policyjni wpadli nagle do ogrodu, gdzie wiele znakomitych rodzin siedziało przy stołach, pijąc kawę. Ajentami dowodził porucznik policji Schmidt. Kobiety zostały znieważone, dzieci chwytały za nogi i rzucały przez ajentów wywracających stoły dla wypędzenia siedzących za niemi osób. Rozumie się, że pośpiech ten brutalny wywołał jak największe oburzenie. Po mieście krąży jak najsprzeczniejsze z sobą pogłoski. Wojsko w koszarach zostało zaalarmowane. Lud tłoczy się przed ogrodem Odeonu. Żandarmi z dobytymi pałaszami strzegą wejścia do ogrodu. (La Fr.)

* (Mowa tronowa saska). Drezno, 30 maja. W mowie tronowej przy zamknięciu posiedzeń sejmiku saskiego, król wspominał o pracach sejmowych, które nadały szybko stosunkom zewnętrznym i wewnętrznym Saksonji podstawę legalną, odpowiednią nowemu porządkowi rzeczy, i które przyczyniły się wielce do zapewnienia Saksonji w związku północno-niemieckim położenia budzącego poszanowanie. Następnie król zwrócił uwagę na pomyślnie położenie finansów, na zaprowadzenie sądów przysięgłych, na zniesienie kary śmierci, które jest krokiem doniosłym i błogim w skutkach i które będzie może naśladowane z czasem w rozleglejszych sferach. Król zakończył temi wyrazami: Możecie rozejść się z przekonaniem, że wywiązaliście się z wielkiego zadania z poświęceniem i sumiennie. (Wolffs T. B.)

* (Księstwo Lichtenstein). Książę Lichtenstein dał dobry przykład Europie, pod względem wojskowym. Niederrhein Cour. donosi, że monarcha ten rozpuścił swoją armję. Siły jego wojskowe składały się z 90 ludzi. Książę uznał, że kontyngens ten zanadto obciążał jego finanse, i dla tego go rozbroił. (La Fr.)

* (Morderstwo). Królewiec, 29 maja. O morderstwie popełnionem w Memlu, otrzymano dziś następujące szczegóły: Pełniący tymczasowo obowiązki prokuratora, sędzia okręgowy Labes, kazał być aresztowaną jakąś kobietę. Mąż tej ostatniej żądał uwolnienia jej, i gdy mu to odmówiono, zadał on prokuratorowi Labes'owi dwa ciosy w piersi i brzuch. Morderca został z jak największym trudem rozbrojony i związany. P. Labes zmarł następnej nocy, o godzinie 1-ej, wśród nadzwyczajnych cierpień. (Wolffs T. B.)

Francja.

* (Podróż cesarzowej). La Patr. z dnia 29-go maja pisze: Niektóre dzienniki doniosły, że cesarzowa ma zamiar odbyć podróż do Islandji. Sądzimy, że pogłoska ta jest zupełnie mylną.

* (Ciało prawodawcze). Paryż, 28 maja. Na dzisiejszym posiedzeniu ciała prawodawczego, rząd złożył projekt do prawa, podług którego ma być pobranych w 1869 roku 100,000 rekrutów dla armji lądowej i morskiej z tegorocznej klasy popisowej. Następnie referent w przedmiocie prawa o pożyczce złożył swe sprawozdanie. (Wolffs T. B.)

* (Mowa tronowa pruska). Paryż, 30 maja. Constitutionnel rozbiegając artykuły Nordd. A. Z. i N. Preus. Z., odnoszące się do mowy tronowej króla pruskiego przy zamknięciu parlamentu celnego, powiada: Zapoznanoby wnioski i szczere usposobienie króla Wilhelma, gdyby przypisywano mu zamiar robienia różnicy pomiędzy podpisanymi

traktatami, które powinny być szanowane, a traktatami, które mają być unieważnione. (Cor. Bür.)

Włochy i Rzym.

* (Dobra kościelna). Florencia, 28 maja. Odpowiadając na interpelację w przedmiocie zniesienia korporacji religijnych, minister skarbu oświadczył, że zastrzega sobie zakomunikować wkrótce swoje plany finansowe w tym względzie, i że poprzestaje obecnie na wzmiance, że zamierza użyć dobra kościelne na zniesienie kursu przymusowego i na pokrycie reszty deficytu. (Wolffs T. B.)

* (Kontyngens amerykański). Rzym, 28 maja. Otrzymało tu depeszę z Nowego Jorku, donoszącą, że biskupi amerykańscy zebrali 25,000 dolarów i zwerbowali odpowiednią liczbę ludzi dla uorganizowania bataljonu amerykańskiego, przeznaczonego do wzmocnienia armji papieżkiej. Pierwszy kontyngens tego oddziału przybędzie prawdopodobnie przyszłej jesieni, wraz z funduszami potrzebnymi na jego utrzymanie. (Cor. Hav. Bul.)

* (Uniwersytet neapolitański). Czytamy w Correspondance italienne z 28-go maja: Depesza z Neapolu do agencji Stefaniego doniosła wczoraj, że uniwersytet neapolitański został zamknięty z powodu nowych rozruchów, które miały tam miejsce. Cieszy nas ta okoliczność, iż dowiadujemy się, że w uniwersytecie neapolitańskim nie zaszło nic takiego, co by miało wielką doniosłość. Ponieważ studenci hałasowali nieco podczas wykładu profesora chemji, przeto rektor uniwersytetu, po porozumieniu się z dziekanem wydziału, zamknął kursa na ośm dni. Zdaje się atoli, że rząd ze swej strony rozkazał, ażeby kursa rozpoczęły się niezwłocznie na nowo i ażeby ukarani byli tylko winni nieporządków.

Turcja i ziemie sławiańskie.

* (Pielgrzymi). Listy prywatne z Dżeddah z dnia 5-go maja donoszą, że pielgrzymi muzułmańscy, powracający do domu, posiadali już prawie wszyscy na pokłady statków. Wszystko odbyło się w jak najlepszym porządku. Przepisy sanitarne ściśle były wykonywane, i nie okazała się żadna choroba epidemiczna. Kilku starych pielgrzymów umarło wskutek fatygi i wycieńczenia sił przy odbytej podróży, i o przyczynach ich śmierci zdano urzędowy raport. Komisja sanitarna wysłana z Konstantynopola, przebiegała różne okolice Hedżas, i po powrocie ma złożyć obszerne sprawozdanie z swojej misji, które zakomunikowane zostanie wszystkim mocarstwom. (La Patr.)

Grecja.

* (Kwestja kandjocka). Ateny, 23 maja. Położenie rządu jest krytyczne z powodu żądań postawionych przez deputowanych kandjockich. Deputowani ci żądają, ażeby w charakterze delegatów z wyspy Kandji, rząd uznał ich i przyjął do izby. Poseł turecki oświadczył, że zażąda paszportów, jeżeli temu życzeniu stanie się zadosyć; pozostali posłowie, z wyjątkiem ruskiego, poparli przełożenia posła tureckiego.—Powstanie kandjockie uważane jest tu jako całkiem osłabione. (Wolffs T. B.)

Niderlandy.

* (Przesilenie ministerjalne). Zdaje się, że i p. Thorbecke nie ma w kwestji utworzenia nowego ministerstwa tak wielkiego powodzenia, jakiego spodziewali się jego przyjaciele. Dotąd przynajmniej nadaremnie oczekiwaną jest wiadomość o ukonstytuowaniu gabinetu. Powiadają nawet stanowczo, że p. Thorbecke doznał już odmowy od kilku mężów stanu ze swego stronnictwa. Głównie kwestja kolonij stanowi największą przeszkodę do obsadzenia stanowiska ministra osad. (Nordd. A. Z.)

Danja.

* (Wyspa St. Croix). Zdaje się, że rząd duński ma mocne postanowienie sprzedania także wyspy St. Croix Stanom Zjednoczonym, po przyjęciu już do skutku nieratyfikowanego jeszcze zresztą traktatu w przedmiocie sprzedaży wyspy St. Thomas. Duński minister wojny, podczas swego ostatniego pobytu w Paryżu, usunął trudności, jakie stały na zawadzie sprzedaniu wyspy St. Croix z powodu pierwszeństwa służącego Francji co do nabycia tej wyspy. Obecnie powiadają, że zgromadzenie doradcze wyspy pomiejnianej podało do króla petycję, w której uprasza, ażeby dozwolono zostało tej wyspie dzielić losy wyspy St. Thomas. Zdaje się, że rząd duński przystanie z łaskawością na zadosyćczynienie temu życzeniu. Prawdopodobnie nie przyszło jeszcze do skutku, lecz żądane przez Stany Zjednoczone nabycie wyspy St. Croix, spowodowało zwłokę w ostatecznem zatwierdzeniu traktatu dotyczącego nabycia wyspy St. Thomas. (Nordd. A. Z.)

Anglja.

* (Sprawy irlandzkie). Daily News donosi o nowych gwałtach, popełnionych niedawno w Irlandji, i wywołanych namiętnościami religijnymi. Dnia 25-go maja, tłum ludu napadł na kaplicę rzymsko-katolicką w Oldham i powybił szyby w oknach. Gwałt ten popełniony został w zamian za napasć jednego pijanego irlandczyka na policjanta. Dziennik The Owl z d. 27-go maja powiada, że najszczerzego życiolo irlandzkiego, pomimo jak najszczerzego zyczenia, nie będą w stanie złożyć parlamentowi sprawozdania z wyprowadzonego śledztwa, przed końcem czerwca lub w początkach lipca. (La Fr.)

* (Parlament). Londyn, 29 maja. Na dzisiejszym posiedzeniu izby wyższej, lord Russell zarzucał rządowi, że pomimo doznania w izbie gmin kilkakrotnych porażek, pozostaje na swem stanowisku. Mówca żąda, ażeby nowe wybory zostały jak najrychlej rozpisane. Hr. Malmesbury bronił postawy rządu i wezwał przeciwników tego ostatniego do postawienia wotum nieufności.—W izbie gmin, na interpelację Gladstona, Dizraeli odpowiedział, że żręka się dalszej opozycji przeciw bilowi dotyczącemu kościoła irlandzkiego. Na zapytanie Forstera co do terminu nowych wyborów, Dizraeli dał odpowiedź niejasną. (Wolffs T. B.)

Ameryka.

* (Naruszenie prawa międzynarodowego). Pisma północno-amerykańskie donoszą o ciężkim pogwałceniu prawa międzynarodowego, jakiego władze meksykańskie miasta Monterey dopuściły się względem sześciu poddanych Stanów Zjednoczonych. Ludzie ci, będący z powołania rzemieślnikami, przechadzali się, 21-go kwietnia wieczorem, spokojnie po ulicach miasta, gdy raptem aresztowano ich z rozkazu gubernatora Davila, i bez wytłomaczenia powodu, który skłonił do tego kroku, wtrącono ich, wśród okrzyków ze strony ludu: „śmierć amerykańskanowi!” do więzienia, budzącego wstręt z powodu panującego w niem plugastwa i robactwa. Po przeprowadzeniu tam nocy, straż więzienna użyła ich następnego rana, wśród najbrutalniejszego obejścia się, do wykonywania posług nieszczęśliwych. Nareszcie konsul Stanów Zjednoczonych, p. Ulrich, zdołał wyjednać następnego dnia ich uwolnienie. Wyż wspomniane pisma północno-amerykańskie wynarżają przekonanie, że rząd Stanów Zjednoczonych dopominać się będzie w sposób energiczny zadosyćczynienia za ten gwałt, w którym upatrują zresztą powód do przywiezienia do skutku oddawna pożądaną aneksję rzeczypospolitej środkowo amerykańskiej do Stanów Zjedn. Nie ulega wątpliwości, że jeżeli sprawa ma się rzeczywiście tak, jak powyżej opisano, rząd meksykański pośpieszy z udzieleniem wszelkiego żadanego zadosyćczynienia. Wydarzenie to, jakkolwiek nie powinno być pociągane za sobą dalszych skutków, służy atoli za dowód rozdzielenia, jakie panuje pomiędzy ludnością obu sąsiednich rzeczypospolitych. (Nordd. A. Z.)

* (Stronnictwo pośrednie). Listy z Nowego Jorku z 16-go maja objaśniają zmianę w stosunku głosów, która spowodowała uniewinnienie prezydenta Johnsona, za pomocą kombinacji politycznej, mającej na celu utworzenie stronnictwa pośredniego. Ta nowa falanga, utworzona ze stronników umiarkowanych frakcji republikańskiej i frakcji demokratycznej, ma popierać kandydaturę p. Chase na godność prezydenta. Postawa, jaką sędzia naczelny przybrał w procesie p. Johnsona, nadaje tej ewentualności niejako prawdopodobieństwo. (Nordd.)

* (Śledztwo.—Fenjen). Z Nowego-Jorku donoszą pod datą 19-go maja: Waszyngtońska izba reprezentantów zarządziła śledztwo dla zbadania, czy nie robiono usiłowań nielegalnych dla uzyskania głosu senatora Henderson'a na korzyść prezydenta Johnsona, i upoważniła komisarzy oskarżenia, ażeby przekonali się, czy senator ten głosował pod wpływem przekupstwa. Podług wiadomości zaś z Nowego-Jorku z 20-go maja, komisarze oskarżenia badali pewnego bogatego obywatela z Ohio, który otrzymał znaczną sumę pieniężną z banku waszyngtońskiego w przeddzień głosowania w procesie wytoczonym w prezydentowi, dla dowiedzenia się, czy fundusze te użyte zostały na przekupienie senatorów. Badano także innych świadków, między innymi trzech dziennikarzy.—Z Kanady donoszą o przedsięwzięciu tam środków ostrożności przeciw wkroczeniu fenjenów. (Cor. Hav. Bul.)

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). W Lizbonie otrzymano 28-go maja następujące wiadomości z widowni wojny nad La Platą, pochodzące ze źródła paragwajskiego: Z widowni wojny w Paragwaju nie nadeszły wiadomości większej doniosłości. Armja brazylijska, oraz statki pancernie

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

W I A D O M I E N I A .

N. D. 3117. *Съдѣцкое Губернское Правленіе.*

б. содержателя консулционного сбора въ г. Сѣдльцѣ въ 1865/6 г. еврей, житель г. Варшавы Михаилъ Темкинъ и житель г. Сѣдльца Вульфъ Фридманъ по означенной арендѣ оставили должными казнѣ 10,799 руб. сереб. 44 коп. сереб. на пополненіе какой-либо недоимки имущества ихъ движимаго или недвижимаго не о-казалось. Почему Сѣдѣцкое Губернское Правленіе разыскивая по всеобщему движимаго и недвижимаго имущества упомянутыхъ Темкина и Фридмана, просить все подлежащія мѣста и власти въ случаѣ открытія такового, обезпечить цѣлость о-наго на законномъ основаніи и объ этомъ увѣдомить сіе Правленіе.

Г. Сѣдлецъ, Мая 8 дня 1868 года.
Совѣтникъ, Знатовичъ.

N. D. 3225. *Зарядъ Дороги Жѣлезной Варшавско-Тереспольской.*

Подаетъ до вѣдомости, że przewożącym w ciągu roku 1868 w Warszawie do Terespoli, 35000 lub więcej pudów ołowiu, udzielonym zostaje rabat 10% na opłacie według taryfy przypadającej.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 3250. *Sąd Pokoju w Szydłowcu. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hipote-ki nieruchomości, a mianowicie: Domu drewnianego o parterze gontem krytego, pod Nr. poch. 233 w mieście Szydłowcu przy ulicy Kieleckiej położonego, z zabudowaniami gospodarskimi, z placem przęt. 61 stóp 120 zawierającego.

Gruntu ornego w działach ku wsi Szydłowcu móg 7 przęt. 138 obejmującego.

Gruntu ornego w działach ku wsi Szydłowcu móg 8 przęt. 47 zawierającego.

Gruntu ornego w Łazach przy szosie położonego móg 2 przęt. 194 mającego.

Gruntu ornego w zagaju z Starą Wsią morgi 1 przęt. 193 stóp 95 obejmującego.

Gruntu ornego w zagaju z Starą Wsią, móg 2 przęt. 268 stóp. 84, wraz z łąką przy tymże gruncie, morgi 1 przęt. 101, stóp. 7 zawierających.

Łąki w Karmiach Wielkich móg 2 przęt. 82 mającej.

Łąki w suchym lesie położonej móg 5 przęt. 208 stóp 3 mającej.

Łąki za Wolą na Węgielnej między i lasami rządowymi położonej, przęt. 182 stóp. 91 zawierającej.

Uwiedamnia przeto strony interesowane, że termin do tej regulacji w sądzie tutejszym naznaczonym został na dzień 23 Sierpnia (4 Września) r. b.

Wzywa zatem interesantów, aby w tym terminie osobiście, albo też przez pełnomocników urzędownie i szczególnie upoważnionych do takowej zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich nadto, że nie zgłaszający się w terminie powyższym, podpadną prekluzji z art. 154 i 160 prawa o hipotece z roku 1818 przepisanych, tudzież jeżeliby właściciel wywołanej nieruchomości w terminie do regulacji oznaczonym wcale się nie stawił, tenże na żądanie któregośkolwiek z interesantów na karę od r. 1 kop. 50, do r. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzytelni.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi powyższego dnia na posiedzeniu publicznym sądu tutejszego i od tego dnia czas do odwołania się od niego upływać zacznie, przeto w tymże dniu ogłoszeniu jej, interesanci przytomni być powinni.

Szydłowiec dnia 14 (26) Maja 1868 r.
Podsędek Holba.
Pisarsz Sąd Styczakowski.

L I C Y T A C J E I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2891). *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że podług zasad wskazanych wydaniami d. 16 (28) Maja 1833 r. i 3 (15) Września 1840 roku przepisami o licytacjach, odbędzie się w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego licytacje

Dnia 3 (15) Czerwca r. b. przez deklarację opieczetowaną, a następnie głośne licytowanie, na dostawę w ciągu lat trzech, zaczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r., drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, biur i zakładów wojskowych w gubernji Warszawskiej, za wyłączeniem znajdujących się w powiecie Warszawskim: miasta Warszawy, obozów na okolo Warszawy, koszar, baraków i różnych innych budowli wojskowych pod Warszawą, a także szanica Sliwickiego, wolskich fortyfikacji i wszystkich innych punktów warownych pod Warszawą, wreszcie za wyłączeniem dostawy na czas zboru do obozu dla wojsk należących do ogólnego zboru przy Warszawie i rozlokowanych po wsiach i gminach okolicznych na ściśnionych kraterach od cen następujących:

Za szeń półkubiczny drzewa rs. 3 kop. 55.
Za funt świec kop. 17.
Za funt oleju kop. 15.
Za pud słomy kop. 20.

Z tem jeszcze nadmienieniem, że dostawę wymienionych artykułów w powiecie Warszawskim, entrepreneur uskutecznić będzie tylko przez ciąg jednego 1869 r. to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 do 1 (13) Stycznia 1870 roku, poc em dostawa w rzeczonym powiecie będzie złączona w jedno z dostawami dla garnizonu Warszawskiego, do obozów pod Warszawą i okolice.

Mający chęć podjęcia się tej entrepryzy, winien w dniu do licytacji wyznaczonym złożyć, lub nadesłać na ręce Gubernatora Warszawskiego deklarację opieczetowaną, napisaną podług domieszczonego niżej wzoru, z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen, za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączony kwit Banku, lub kasy skarbowej, na zdeponowane vadium rs. 9,000, a to w gotówiznie, listach zastawnych, listach likwidacyjnych, lub obligacjach skarbowych. Vadium to może być także złożone: a) w biletach i papierach kredytowych, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, i b) w akcjach i obligacjach dróg żelaznych, zagwarantowanych przez Rząd, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, a w tej liczbie będą przyjęte: akcje dróg Warszawsko Wiedeńskiej i Warszawsko Bydgoskiej, w stosunku 60 procentu, a Warszawsko Terespolskiej i Fabryczno Łódzkiej, w stosunku opłaconych i odnotowanych na tych akcjach wniosków. Obligacje zaś, podług kursu giełdy Warszawskiej.

Termin ostateczny do składania deklaracji oznacza się do godziny 12 w południe tego dnia w którym odbyta będzie licytacja.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnych deklaracji, odbędzie się pomiędzy konkurentami którzy deklaracje złożyli, licytowanie głośne in minus, od cen najkorzystniej dla Skarbu zadeklarowanych, i dla tego składający deklarację winien bądź osobiście, bądź przez plenipotentą urzędownie umocowanego, stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym i przed rozpoczęciem takowej powinien podpisać warunki licytacyjne, na dowód odczytania onych.

Nie składający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej nie będzie przypuszczony do licytacji głośnej.

Deklaracje podane, lub nadesłane po terminie, lub nie podług wzoru, lub z odstąpieniem od art. 17 przepisów z dnia 16 (28) Maja 1833 r. lub skrobane, prześłane, pisane liczbami bez wyrażenia literami, albo obejmujące zastrzeżenia przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie, złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium, nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

W końcu uwiedamnia się, że utrzymujący się przy entrepryzie, obowiązany jest zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożyć na kaucję rs. 18,000, a warunki licytacyjne w każdym czasie wyjąwszy święta, od godziny 9 rano do 3 po południu, mogą być przejrzone w biurze Rządu Gubernjalnego Warszawskiego w wydziale wojskowym.

Rada Gubernjalna, Puchalski.
Naczelnik Sekcji, Biernacki.

Wzór deklaracji.

W skutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernjalny Warszawski ogłoszenia z dnia r. b. Nr.

składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się na przeciąg lat trzech od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. dostawę drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, biur i zakładów wojskowych w gubernji Warszawskiej po cenach następujących:

Za półkubiczny szeń drzewa po rs. kop. wyrażnie...
Za funt świec wojowych rs. kop. wyrażnie...

Za funt oleju po rs. kop. wyrażnie...
Za pud 40 funtowy słomy żytniej rs. kop. wyrażnie...

Poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych.

nych, których treść dobrze mi jest wiadomą, Kwit kasy na złożono vadium w sumie rubli srebrnych wyraźnie załączam. Kwit takowy wraz z niestrymnia się przy licytacji sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać czytelnie miasto, ulicę, numer domu, datę, imię i nazwisko).

N. D. 2892. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 28 Maja (9 Czerw.) b. o godz. 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczetowaną deklarację na jednoroczne to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i mca 1869 r. wydzierżawie posesji pod Nr. 1457 w Warszawie przy ulicy Słiskiej położonej, na satysfakcję zaległych podatków zajętej, a to od sumy na rsr. 277 kop. 37 wyrażnie na rubli srebrem dwieście siedmdziesiąt siedm kopiejek trzydzieści siedm ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyrażnie literami, bez skrobienia poprawek i przekreśleń. wypiszą postąpią przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 28 i na koszt ogłoszenia rsr. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.
W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację mocą której obowiązuję się zadziżyć na rok jeden to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i mca 1869 r. posesję pod Nr. 1457 w Warszawie przy ulicy Słiskiej położoną ofiarując za takową dzierżawę rsr. N. (wypisać literami) poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 28 i na koszt ogłoszenia rsr. 12, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyrażnie imię i nazwisko)
Warszawa d. 27 Kwiet. (9 Maja) 1868 r.
p. o. Prezydenta,

Jenerał-Major Sztabu,
Jenerał-Major Witkowski.
Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 3179. *Zarząd XI Okręgu Komunikacji.*

Na wykonanie w r. b. robót około reperacji niższych części niektórych mostów na trakcie Brzeskim w Sekcji Brzeskiej, odbyta zostanie licytacja w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji dnia 5 (17) Czerwca r. b. o godzinie 12 w południe przez opieczetowaną deklarację.

Licytacja rozpocznie się od sumy kosztorysowej na rsr. 409 kop. 92 obliczonej in minus.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsięwzięcie, powini w miejscu i czasie wyżej wskazanym, złożyć swą deklarację, podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w tej deklaracji i bez żadnych warunków i zastrzeżeń, wymienić wyrażnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń, ilość procentów od powyższej sumy na rzecz Skarbu odstąpionych.

Deklaracje nie podług wzoru napisane, lub złożone po godzinie 12 w południe nie będą przyjęte i na takowe żaden wzgląd mianym nie będzie.

Deklaracja opieczetowana obok adresu „do Zarządu XI Okręgu Komunikacji” powinna mieć wyrażny napis „Deklaracja na roboty około reperacji niższych części niektórych mostów na trakcie Brzeskim w Sekcji Brzeskiej do licytacji w dniu 5 (17) Czerwca 1868 r. odbyć się mającej.”

Przy deklaracji należy złożyć w vadium sumę rsr. 140 wyrażnie rsr. sto czterdzieści gotowizną, w listach zastawnych lub listach likwidacyjnych z właściwymi kuponami, w obligacjach skarbowych, albo też w innych papierach publicznych procentowych z właściwymi kuponami i kwotę rsr. 20 gotowizną na koszt ogłoszenia licytacji i szczegółowe warunki do licytacji i kosztorys zatwierdzony, są do przejrzenia w Zarządzie XI Okręgu Komunikacji, każdego dnia prócz Niedzieli i Świąt od godziny 9 rano do 3 z południa.

Wzór do deklaracji
W skutek ogłoszenia z dnia

1868 r. podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się podług zatwierdzonego kosztorysu wykonać roboty około reperacji niższych części niektórych mostów na trakcie Brzeskim w Sekcji Brzeskiej i od sumy kosztorysowej na rsr. 409 kop. 92 obliczonej, odstępuję się na rzecz Skarbu procentów N. (wypisać literami) poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnymi objętym.

Sumę rsr. 140 wyrażnie rsr. sto czterdzieści na vadium, oraz gotowizną rsr. dwadzieścia na koszt ogłoszenia licytacji składam, które w razie nie utrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1868 r. (podpisać wyrażnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 16 (28) Maja 1868 r.

Naczelnik Okręgu,
Jenerał Lejtnant, Szuberski.
Naczelnik Kancelarii, Beneveni.

N. D. 3201. *Okrężne Artyleńskie Управление.*

Варшавское Округное, Артилерійское Управление вызывает желающих принять на себя поставку в Новогорпиевскую и Брестъ-Литовскую крепостныя артилеріи, всего: дровъ сосновыхъ однополныхъ 200 сажень; угля древеснаго 110 четвертей; мѣлу плавленнаго 2 пуда; олова 14 пудъ; свѣчей салныхъ 1 пудъ 18 фунтовъ; латуны проволоки диаметромъ: въ 3/4 точки 1 пудъ 30 фунтовъ и въ 1/2 точки 24 фунта; тесьмы бумажной шириною около 1/2 дюйма 12,830 аршинъ; терпентину 14 пудъ; муки пшеничной 7 пудъ; клею ревелскаго 4 пуда; стеклы 6 пудъ; масла льнянаго 12 пудъ; сурику 3 пуда; зильберлету 20 фунтовъ; сажи голландской 2 пуда; сала говяжьяго топленнаго 1 пудъ 30 фунтовъ; парусины, шириною въ 1 аршинъ, 260 аршинъ; жесты длиною 14, а шириною 10 дюймовъ 1,700 листовъ; масла деревяннаго 20 фун.; охры свѣтложелтой 36 фунтовъ и карандаша краснаго 10 фунтовъ. Изъ числа этихъ матеріаловъ уголь, мѣлъ и сало говяжье полностью въ Брестъ-Литовскую крепостную артилерію, а прочіе матеріалы половину въ каждую изъ названныхъ артилерій.

Торгъ окончательный, безъ переторжки, союкнуно съ запечатанными объявленіями, называется при управленіи, въ четвертъ, 6 (18) Іюня 1868 года, не позже 11 часовъ утра, до котораго времени только и будутъ приниматься запечатанныя объявленія.

Залогъ исключительно въ процентныхъ бумагахъ, принимаемыхъ по подрядамъ военнаго вѣдомства — къ горамъ, для лицъ, которые пожелаютъ торговаться на поставку матеріаловъ въ обѣ крепостныя артилеріи, долженъ быть представленъ на сумму въ 621 руб., а если кто пожелаетъ торговаться на поставку матеріаловъ только въ одну изъ крепостныхъ артилерій, то въ этомъ случаѣ залога сдѣдуетъ представить для Новогорпиевска въ 298 руб., а для Брестъ-Литовска въ 322 руб.

Подробныя условія на означенную поставку можно читать въ Управленіи во всякое время.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

Правитель дѣлъ Округнаго Артилерійскаго Управленія Варшавскаго Военнаго Округа, Полковникъ, Сомовъ.
Старшій Адыютантъ, Полковникъ, Федоренко.

N. D. 3140. *Дирекція Рѣдства Театровъ и Видовъ въ Крѣдствѣ.*

Маяжъ заміаръ оддаѣ доставѣ и правоъ спредажѣ афизовъ и оглосѣнъ дѣа Театровъ Варшавскихъ въ prywatne przedsiembierstwo, za zezwoleniem J.W. Generala-Feldmarszałka Naczelnika w Krędństwie ogłasza konkurację na rzeczoną entrepryze.

Warunki pod jakimi projektuje się odlać dostawę o której mowa są do przejrzenia codziennie, wyjąwszy dni świątecznych i niedziel, w kancelarii Zarządu Teatralnego dzielnego z rana do 1 po południu.

Wzywa zatem Dyrekcja Teatrow przagnących podjąć się tej dostawy o złożenie w zapieczetowanych kopertach na imię Prezesa Dyrekcji towarych kopertach na imię Prezesa Dyrekcji swoich w tej mierze warunków w ciągu dni 15 oddaty niniejszego ogłoszenia, czyli do dnia 29 Maja (10 Czerwca) r. b. do godziny 10 z rana.

Warszawa d. 15 (27) Maja 1868 r.
Prezes Dyrekcji Teatrow,
Rada Stanu, Muchanow.
Sekretarz, Gościński.

N. D. 3228. Komisarz Administracyjny Cyrkulu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawie zajęte na satyskację należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: łóżka, kanapy, fotele, krzesła, szafy, komoda, mahoniowe, w dniu 5 (17) Czerwca 1868 roku o godzinie 12 w południe w domu pod N-rem 2472 przy ulicy Nowolipie przez licytację za gotowe pieniądze więcejjajacemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 15 (27) Maja 1868 r.
Dobronoki.

N. D. 3219. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wincentego Radoszewskiego, byłego Podśędka Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV, obecnie o pensja emerytalną starającego się, w Warszawie pod Nr. 2658 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3750, z procentem prawnym od dnia 1 Lipca n. s. 1865 r. i kosztów od Lewego Saks Poznner, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 119a i 119b położonych, w Warszawie pod Nr. 2322 zamieszkałego, protokołem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 23 Października (9 Listopada) 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono go do wyłączenia, zajęte i zaarrestowane zostały

NIERUCHOMOŚCI,

w Warszawie pod Nr. 119a i 119b, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkulu I, w gminie tegoż Cyrkulu i Magistratu miasta Warszawy, w parafii S-go Jana, w Cyrkule Administracyjnym I i II, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I, na gruncie dziedzicznym (choć za dwa numerami oznaczona i mają dwie oddzielne księgi hipoteczne, wszelako są tak ściśle z sobą połączone, że przedstawiają jakby jedną nierożną od dwóch ulic nieruchomości) położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Lewego Saks Poznner należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążone, ogólnej przestrzeni gruntu, obiedwie nieruchomości około łokci kwadratowych 720 mające, na gruncie tych nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv z cegły palonej na wapno murowany, o parterze 1, 2 i 3 piętrze, z mieszkaniami w poddaszu, o piwnicach sklepionych, blachą żelazną kryty, sześć komatów murańnych mający.
2. Podwórko małe, w części kamieniem polnym wybrukowane.
3. Komórka z drzewa gontami kryta.
4. Kloaka z drzewa blachą żelazną kryta.
5. Parkan z cegły palonej murowany, który w połowie należeć ma do posesji Nr. 41 oznaczonej.

W nieruchomościach tych jest 19 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaarrestowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doreczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja P.arskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Felicianowi Stępkowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I, w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudom dnia 1 (13) Listopada 1865 r. Wniezione do ksiąg wieczystych powyż zajęte nieruchomości, w Warszawie, d. 2 (14) Listopada 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 10 (22) Stycznia 1866 roku.

Sprzedawcą dyryguować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 16 (25) Listopada 1865 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na [tablicy w sali ustępowej
Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej
w Warszawie dnia 18 (30) Listopada 1865
roku.

R. D. Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 10 (22) Stycznia, 24 Stycznia (5 Lutego) i 7 (19) Lutego 1866 roku, trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie, pod Nr. 119a i 119b położonych, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowania przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 22 Lutego (6 Marca) 1866 r. godzinie 10 rano wyznaczył. Termin ten odbędzie się w Wydziale I-ym Trybunału Cywilnego Warszawskiego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 10,000, którą popierający sprzedaż za subhastowane nieruchomości postępuje, w terminie zaś ostatecznym od 2/3 części taksy.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1866 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowanie przysądzenia nieruchomości Nr. 119a i 119b w Warszawie położonych, przy czym takowe tymczasowo Stanisławowi Rotwandowi za rs. 10,000 Trybunał przysądził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 12 (24) Kwietnia 1866 roku godzinie 10 rano wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego powyżej wskazanym, a licytacja rozpocznie się od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mając go.

Warszawa d. 22 Lutego (6 Marca) 1866 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu sporów o zmianę warunków sprzedaży spełził bez skutku, gdy jednakże spory te wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 6 (18) Lipca 1866 r. rozsądzone zostały, Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 16 (28) Września 1866 roku wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 119a i 119b w Warszawie na dzień 4 (16) Października 1866 roku godzinie 10 rano wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejsce, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,325 kop. 46, jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 17 (29) Września 1866 r.

Pisarz Trybunału,

R. D. Zgórski.

Termin powyższy z powodu nowych sporów o zmianę warunków sprzedaży spełził bez skutku, Trybunał Cywilny Warszawski wszakże wyrokiem w dniu 6 (18) Października 1866 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 119a i 119b w Warszawie na dzień 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. godzinie 10 rano wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejsce, a licytacja zacznie się znowu od sumy rub. srebr. 18,325 kop. 46, jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 7 (19) Października 1866 r.

Pisarz Trybunału,

R. D. Zgórski.

Po spełnieniu powyższego terminu, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 119a i 119b, w Warszawie położonych, na dzień 20 Stycznia (1 Lutego) 1867 r. godzinie 10 rano.

Termin ten, odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejsce, a licytacja zacznie się od sumy rs. 18,325 kop. 46, jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 23 Grud. (4 Stycz.) 1866/7 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy wierzyciel Wincenty Radoszewski zaniechał popierania subhastacji nieruchomości Nr. 119a. b. w Warszawie położonych, przeto Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. zapadłym subrogował Erasta Jeżowa, urzędnika sądowego, w miejsce Szyrwintach powicze Wileńskim zamieszkałego, wierzyciela hipotecznego sumy rs. 7,500, z procentem 5% od dnia 1 Października 1865 r. zaległym i Marią Steffanowską po Jerzym Steffanowskim pozostałą wdowę, w imieniu własnem, oraz jako matkę i główną opiekunkę nieletnich Anny i Heleny Steffanowskich w Warszawie pod Nr. 1333, zamieszkałą, wierzycielkę hipoteczną sumy rs. 15,000 z procentem 5 od sta, od dnia 1 Października 1867 r. zaległym, obojga zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łackiego, obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senat, w Warszawie, pod Nr. 1775 przy ulicy S-to Jerskiej zamieszkałego, obrane mających i przez tegoż obecnie działających, do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 119a i 119b. w Warszawie

położonych i zarazem wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych nieruchomości na dzień 8 (20) Kwietnia 1868 r. godzinie 10 rano, który też odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 18,325 kop. 46, jako 2/3 części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy nie mógł przyjść do skutku, zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 14 (26) Maja 1868 r. na żądanie Jeżowa i Steffanowskiej zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych nieruchomości Nr. 119a. 119b. w Warszawie położonych, na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 18,325 kop. 46, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 15 (27) Maja 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 3227).

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkały, jako Obrońca Ludwika Ginter czeladnika młynarskiego, zawiadomiam i ogłaszam, iż na podstawie dwóch wyroków, mianowicie:

Jednego z d. 5 (17) Listopada 1865 roku dział majątku po Tomaszu Ginter, jak niemniej oszacowanie i sprzedaż nieruchomości pod Nr. 2, za rogatkami Zabkowskiemi na Pradze położonej, na wypadek niemożności dogodnego podziału w naturze nakazującego i dalsze czynności związkowe rozporządzającego.

Drugiego z d. 23 Maja (4 Czerwca) 1866 r. opinia o niemożności podzielenia w naturze oraz taksę rzeczonych nieruchomości zatwierdzającego.

Obudwóch z powództwa Ludwika Ginter, czeladnika młynarskiego, w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 zamieszkałego, przeciwko Marjannie Ginter wdowie w imieniu własnem, oraz jako matce i głównej opiekunce nieletnich Wilhelma i Emilji rodzeństwa Ginter z niegdy Tomaszem Ginter spłodzonych dzieci, w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 zamieszkałego, przeciwko Marjannie Ginter wdowie w imieniu własnem, oraz jako matce i głównej opiekunce nieletnich Wilhelma i Emilji rodzeństwa Ginter z niegdy Tomaszem Ginter spłodzonych dzieci w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 zamieszkałej, przez Bronikowskiego Patrona brenionej, w Trybunale Cywilnym Warszawskim zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

Nieruchomość w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 na gruncie dziedzicznym położoną, prawem niepodzielnej własności do SS-rów Tomasza Ginter należącą, składająca się:

a. Z domu o parterze z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamienia polnego postawionego, pod dachem gontami krytego, mającego jeden komin nad dach wymurowany, długiego łokci 25 cali 18, szerokiego łokci 3 cali 16.

b. Stajni z drzewa pod pół dachem deskami pokrytej, z drzwiami pojedynczymi do kłótki, przy tej stajni urządzone są chlewki i wozownia bez drzwi pod jednym dachem.

c. Kloaki o dwóch sedesach z desek półcalałowych gontami pokrytej bez drzwi.

d. Komórek z bali i desek pod dachem szczytowym gontami krytym.

e. Młyna deptaka z drzewa w słupy postawionego, pod dachem gontami krytym, o jednych drzwiach pojedynczych i zwyczajnych, jednym oknie z boku.

f. Młyna wiatraka z drzewa z desek na podmurowaniu z cegły na wapno postawionego gontami pokrytego z czterema szmigami o jednym ganku, z dwoma kamieniami nowymi, długiego łokci 11, szerokiego łokci 10, wysokiego łokci 12.

g. Studni z żurawiem.

h. Gruntu ogólnej powierzchni łokci kw. 18,820, z którego opłaca się corocznie czynszu in recognitionem dominii directi do Magistratu miasta Warszawy rs. 2 kop. 34.

Obszerniejsze opisanie relacja biegłych pospół z taksą sądową d. 27 Listopada (9 Grudnia) i następnych dni 1865 r. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 2 w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi położonej, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowania przysądzenia rzeczonych nieruchomości na d. 6 (18) Września 1866 r. godzinie 10 z rana wyzna-

czony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 przed W-ym Józefem Brzezińskim Asesorem Trybunału delegowanym, Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w Kancelarii Podpisarza Trybunału wydziału II, i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,006 kop. 50 1/2 jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 26 Lipca (7 Sierp.) 1866 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

Po odbyciu w d. 6 (18) Września 1866 roku przygotowania przysądzenia nieruchomości Nr. 2 w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi położonej, termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na d. 3 (15) Października r. b. godzinie 5 z południa wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego, przed W-ym Głębockim Asesorem delegowanym.

Warszawa d. 7 (19) Września 1866 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

Stosownie do warunków licytacyjnych mianowicie § 3 ustęp. d. nowonabytwa obojgazy był zapłacił schedy działu wykazane sukcesorom Ginter zaraz po uprawnieniu niu wyroku Trybunału dział majątku po Tomaszu Ginter zatwierdzającego.

Ponieważ Franciszek Niedziałkowski zszedł z tego świata a SS-rów jego, jako to: Józefa z Niedziałkowskich Łęska, Juljana z Niedziałkowskich Kowalska, Marjanna z Niedziałkowskich Witt i Adam Niedziałkowski, pomimo że działu po Tomaszu Ginter przed Zbikowskim Rejentem d. 17 (29) Maja 1867 r. sporządzone, wyrokiem Trybunału z d. 1 (13) Sierpnia 1867 r. zatwierdzone zostały, oraz pomimo wydane wezwania na d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1867 r. doręczonego sum działami przekazanych z procentem od d. 1 Kwietnia n. s. 1867 r. przypadających nie wypłać, przeto na żądanie sukcesorów Tomasza Ginter wystawia się na sprzedaż w drodze licytacji na mocy art. 137 K. P. S. i warunków licytacyjnych nieruchomości powyższa Nr. 2 w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi położona, a to na resio sukcesorów Franciszka Niedziałkowskiego wyżej wymienionych.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków powtórnej sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale II, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1868 r.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3,550 jako reszty szacunku od SS-rów Franciszka Niedziałkowskiego należnego.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwiet.) 1868 r.

Juljan Czajkowski, Patron Trybunału.

Po odbyciu w dniu 30 Kwietnia (12 Maja) 1863 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków powtórnej sprzedaży oraz w dniu 16 (28) Maja t. r. przygotowania przysądzenia, Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 16 (18) Maja 1868 r. termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 6 (18) Czerwca 1868 r. godzinie 10 z rana wyznaczył, a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 3,550, na pokrycie należności od S-ów Franciszka Niedziałkowskiego przypadających potrzebnej.

Warszawa dnia 16 (28) Maja 1868 roku.

Juljan Czajkowski,

Patron Trybunału.

N. D. 3218. *Syndyk Masy Upadłości
Adama Lubrowicza.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż poczynając od dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1868 r. każdodziennie o godzinie 5 z południa, sprzedane będą towary, a mianowicie: materje wełniane, bawełniane, rypsy, perkale, piki, płótna, dywany i t. p. towary, a to przy ulicy Nalewki pod Nr. 2243 w domu W-jej Lochman. Walenty Przyjemski Obrońca.

Herman Meyer.

N. D. 3217. W dniu 28 Maja (9 Czerwca) 1868 r. o godzinie 10 i 11 z rana na targu za Żelazną-bramą, różne meble mahoniowe, palisandrowe, jesionowe, fortepiano machonijowy, lustra, obrazy olejne, garderoba meżka, bielizna i t. p. przedmioty, przez licytację publiczną sprzedane zostaną.

Wichrowski, Komornik Apelacyjny.

N. D. 3226. 3 конно занятія динжимо-сти, какъ то разная мебель маховая, палисандрова, сосновая, фортепiano, мужеския рубашки и т. п.; 22 Мая (4 июня) 1868 года въ 10 часовъ утрѣ, за Желѣзную брамою и того же дня въ 12 часовъ утрѣ на Гробиовъ публичнымъ аукциономъ будутъ проданы.

Варшава, дня 18 (30) Мая 1868 года.

Судебный Приставъ, Ст. Напоукитъ.